

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2208

Τῆς ἀνίας Παρασκευῆς

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Θυσία ἐξ ἀγάπης

Ποιά, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἡ ἁγία Παρασκευή, ποὺ ἐορτάζουμε; ποιός εἶνε ὁ βίος της, τὰ ἔργα καὶ τὰ θαύματά της; Δὲν εἶνε εὐκολο νὰ τὰ διηγηθῆ κανεὶς λεπτομερῶς. Ἄς πλησιάσουμε εὐλαβῶς τὴν ἱερὰ μορφή της.

Ἡ ἁγία Παρασκευὴ **γεννήθηκε** στὴν πρωτεύουσα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, τὴ Ῥώμη, ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου (138-161 μ.Χ.). Οἱ εὐκατάστατοι γονεῖς της, ὁ Ἀγάθων καὶ ἡ Πολιτεία, ἦταν Χριστιανοί, ἀλλὰ ἄτεκνοι. Ἔταξαν λοιπόν, ἂν ἀποκτήσουν παιδί, νὰ τὸ ἀφιερῶσουν στὸν Κύριο. Ὁ Θεὸς τοὺς ἔδωσε πράγματι αὐτὴ τὴν κόρη· καὶ ἐπειδὴ γεννήθηκε ἡμέρα Παρασκευῆ τῆς ἔδωσαν καὶ τὸ ὄνομα *Παρασκευή*. Τὴν ἀνέθρεψαν χριστιανικά. Ἀλλὰ τὸ κορίτσι αὐτὸ εἶχε τὸ δυστύχημα νὰ πεθάνουν καὶ οἱ δύο γονεῖς της ὅταν ἐκεῖνη ἦταν ἀκόμη μικρή. Εἶχε ὅμως τὴ μεγάλη εὐλογία, ὅτι ἡ πίστι στὸ Χριστὸ εἶχε ριζώσει ἐγκαίρως μέσα της.

Καθὼς μεγάλωνε, ἡ **ἀγάπη στὸν Κύριο** ἄναψε φωτιά στὴν ψυχὴ της. Ἡ ἁγία αὐτὴ φλόγα, ποὺ δὲν εἶνε ἀπὸ τὴ γῆ ἀλλ' ἀνάβει ἀπὸ τὸν οὐρανό, εἶνε τόσο δυνατὴ, ὥστε ὅλα τὰ ποτάμια δὲν μποροῦν νὰ τὴ σβήσουν (πρβλ. Ἄσμ. 8,7). Εὐτυχισμένοι ὅσοι τὴν αἰσθάνονται.

Ἀγάπησε τὸ Χριστὸ μὲ ὅλη τὴν καρδιά της. Ὅχι ἀπλῶς μὲ λόγια, ἀλλὰ καὶ μὲ ἔργα. Ἀπόδειξις ὅτι, ὅταν ἄκουσε στὸ Εὐαγγέλιο τὴ φωνὴ του «*Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς...*» (Ματθ. 19,21), ἀνταποκρίθηκε. Ἐὰν σήμερα ἡ φωνὴ αὐτὴ ἀκουστῆ καὶ στὴν κοινωνία μας, θὰ ὑπάρχουν ἄραγε ψυχές ν' ἀνταποκριθοῦν; Ἡ ἁγία Παρασκευή, ἡ ὀρφανὴ καὶ κληρονόμος μεγάλης περιουσίας, **μοίρασε τὰ ὑπάρχοντά της στοὺς φτωχοὺς**.

Ἀσπιάστηκε τὴ μοναχικὴ ζωὴ καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττει τὸ Χριστὸ στὴ Ῥώμη καὶ τὴν γύρω περιοχὴ. **Ἰδρυσε παρθενῶνα**, στὸν ὁποῖο συγκεντρώθηκαν κορίτσια ποὺ ἀγαποῦσαν τὸν Κύριο, καὶ ἔκανε μία ἱεραποστολικὴ ἀδελφότη-

τα, ποὺ ὁ σκοπὸς της ἦταν νὰ ἐλεῆ τοὺς φτωχοὺς καὶ νὰ διδάσκη τίς γυναῖκες. Μὲ τὸ καλὸ παράδειγμα, ποὺ ἔδινε ἡ ἀδελφότης αὐτὴ, καὶ μὲ τὰ φλογερὰ κηρύγματα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς καὶ τῶν συντρόφων της πολλὰς εἰδωλολάτρισες γυναῖκες πίστεψαν στὸ Χριστό.

Ἐλαμπε σὰν ἄστρο τῆς αὐγῆς ἡ ἁγία, σὰν ἄγγελος. Ἄλλες γυναῖκες καὶ κοπέλλες τοῦ καιροῦ της ἦταν ντυμένες στὸ μετάξι. Οἱ πατρικίες στὴ Ῥώμη καὶ οἱ κυρίες τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν ἔβλεπε κανεὶς μὲ τὰ κοσμήματά τους νὰ φέρουν ἐπάνω τους ὀλόκληρη περιουσία. Γιατὶ ὑπάρχουν γυναῖκες ματαιόδοξες· ὅπως ἡ χελώνα φέρει ἐπάνω της ὅλο τὸ σπῆτι της, ἔτσι κι αὐτὲς κουβαλοῦν μαζί τους ὅλη τὴν περιουσία τοῦ ἀντρός τους.

Ἡ ἁγία Παρασκευὴ δὲν φοροῦσε μεταξωτά· εἶχε μιὰ ἄλλη στολή, ἄφθαρτη καὶ αἰώνια, **ἦταν ντυμένη μὲ τὴ σεμνότητα**, μιὰ ἐνδυμασία ποὺ δὲν τὴν φθείρει ὁ χρόνος.

Ἄλλες γυναῖκες καὶ τότε ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερα προσπαθοῦν νὰ φανοῦν ὠραίες ἐξωτερικά. Βάφουν μὲ κραγιόνια καὶ ποῦδρες τὰ χεῖλη, τὰ μάγουλα, τὰ φρύδια, τίς βλεφαρίδες. Ἄλλ' ἐὰν μὲ ρωτήσετε, ποιᾶς γυναίκας μάτια εἶνε τὰ ὠραιότερα, θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ὅτι τὰ ὠραιότερα γυναικεῖα **μάτια** εἶνε ἐκεῖνα ποὺ δακρύζουν ὅταν ἀκούσουν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὅταν προσεύχωνται, ὅταν βλέπουν τὸν ἐπιτάφιο καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Τέτοια ὀμορφιά εἶχε ἡ ἁγία Παρασκευή. Δὲν χρησιμοποίησε ποτέ ἄλλα καλλυντικὰ παρὰ μόνο τὰ δάκρυα, ποὺ ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ μάτια της ὅταν τὰ μεσάνυχτα σηκωνόταν καὶ προσευχόταν κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· αὐτὰ γίνονταν διαμάντια πολύτιμα, ποὺ τὰ ἔπαιρναν ἄγγελοι καὶ τὰ μετέφεραν στὸν παράδεισο γιὰ νὰ στολίσουν τὸ στέμμα τῆς παρθενίας της.

Ἄλλες γυναῖκες βάζουν στὰ αὐτιά τους σκουλαρίκια πολύτιμα, πανάκριβα. Ἄλλ' ἐὰν μὲ ρωτήσετε, ποιᾶς γυναίκας αὐτιά εἶνε τὰ

